

ЦЕНА

5 СТ.

ВАРНЕЖСКИ ДНЕВНИКЪТЪ

Независимъ ежедневенъ информационенъ вѣстникъ.

ЦЕНА

5 СТ.

Редакторъ-стопанинъ: Т. Теодоровъ.

Урежда редакционенъ комитетъ.

Телефонъ 259

ВАРНЕЖСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ
(Отдѣление Архитектурно)

Обявление № 18198

гр. Варна, 9 октомври 1914 година.

На 1-ий ноември т. година, въ 10 часа прѣдъ, обѣдъ, ще се произведе търгъ въ Общинското управление, за направата на покрива надъ арбидицната зала и сцената на Варненския градск театръ отъ желязо-бетонъ (Beton armé).

Всички книжа и документи, съгласно чл. 5 отъ полемнитъ условия, трѣбва да се прѣдадатъ до горѣозначения денъ и часъ въ общинското управление.

Книжката по прѣдприятнето могатъ да се видятъ всеки присѣственъ денъ въ Архитектурното отдѣление при общината.

Кметъ: А. Василевъ.

Градски архитектъ: А. С. Леонкевъ.

Д-РЪ ХР. ДОКТОРОВЪ — ВАРНА

Приема болни: СУТРИНЪ отъ 10 — 12 ч.
СЛ. ОБЪДЪ „ 2 — 4 ч.

На болнитъ въ медиколaborаторния кабинетъ се правятъ необходимитъ **микроскопически издирвания** (анализи), които улесняватъ значително разпознаването на болеститъ и хода на лечението имъ, особено при:

туберкулозата, болеститъ на пикочо-половитъ органи, разнитъ гноетечения, заразителнитъ болести, кръвта, разнитъ паразити и пр.

Упътвания се даватъ безплатно. Телефонъ № 268.

Адресъ: ул. „6 Септември“ (доиъ Г. Х. Дечевъ сръщу руското консулато).

Салонъ „XX вѣкъ“

Извѣстявамъ на почитаемитъ граждани, че всѣки денъ отъ 5 часа сл. об. до 12 часа вечерта въ салона ми

СВИРИ СМѢСЕНЪ ОРКЕСТРЪ

Точи се отлѣжало

ШУМЕНСКО ЛИВО

и се продаватъ всички видове напитки, а също и топли и студени закуски.

Салона е отворенъ прѣвъ цѣлия денъ — продажбата е съ намалени цѣни. 5—5

Госпожици свършили

Виенска консерватория

даватъ уроци по

ПИАНО, ЦИГУЛКА И КОМПОЗИЦИЯ
на начинаещи и напреднали ученици

Споразукение: П уч. улица „27 юлий“ № 681 — Варна.

Откриването на Камарата.

Наистина правителството не храни особенни симпатии къмъ Народното Събрание. Но и Събранието не е твърдо разположено къмъ правителството. Това сж двама свирѣщи врагове, готови и за най-малкия поводъ да се заловятъ за косиѣ. Но се пакъ правителството не пожела да се освободи отъ неприятното съжителство и утрѣ Камарата открива своята редовна сесия.

България не може да не посрѣщне съ облекчение това събитие. При дневната криза, когато всѣка погрѣшна смѣтка може да бѣде фатална, на правителството сж нужни и разумъ, и спокойствие и ефикасенъ контролъ. Опозицията се опита, дѣйствително, да прояви тоя контролъ и извън Камарата. Но тя не успѣ, не само защото бѣ разединена, но и защото нейната мисль се указа безплодна. Нека се надѣваме, че парламентарното меншенство ще вземе актъ отъ сторенитъ грѣшки, за да поведе една лоялна борба сръщу правителството. Тая лоялностъ е единствената гаранция, че контролтъ на обществената свѣсть ще бѣде ефикасенъ.

Редица задачи прѣдстоятъ на Камарата, нѣкои отъ които ще бѣдатъ сждбоносни. Събранието е длъжно да примиря разпаленитъ партийни страсти и да намѣри допирни точки между правителството и оппозиция. България има нужда отъ плѣтното обединение на своя политически умъ и на националната си мощъ, за да излѣзе съ честъ и печалба отъ всемирната криза. Нужни сж отстъпки и отъ двѣтъ страни, нужно е забвение на миналото и тогава, онова което вчера се считаше невъзможно, утрѣ може да стане свършенъ фактъ. Не е необходимо, ако и да е желателно, щото съдружничеството между правителството и оппозиция да се изрази конкретно въ общеолиционенъ кабинетъ. Ще бѣде прѣдостатъчно ако окончателната ориентировка на България се прѣдприеме съ общи усилия и съгласно тежненията на народната душа.

Ние не отричаме, особено

трудното положение на правителството относно близката акция на България. Това е една алгебрическа задача съ много неизвѣстни, отъ които най-голтмото неизвѣстно е Ромжия. Но тѣмъ поради тая деликатностъ на положението врѣмениятъ компромисъ е необходимъ. Колективниятъ умъ дава повече гаранции за сполучливото разрѣшение на тѣй сложната задача. Г-нъ Радославовъ ще признае, че либералната мисль е доста анемична и нацията има право да не ѝ се доверява безусловно. При това, нацията либерализмъ е особено компрометиранъ сръдъ широкитъ маси. Нужно е да се спечели доврѣнето на народа, защото тамъ е най-сигурния залогъ за утрѣшната побѣда. Правителството е твърдѣ малко за тая тѣй тежка задача.

Естествено, ние не отричаме, че на Камарата ще прѣдстои и друга творческа работа. Но сждътъ на бъдещето ще сѣте нейната задача за блѣскаво изпълнена, ако тя успѣе да даде това обединение на странята. Останалото е отъ второстепенно значение за момента и за него ние не ще търсимъ смѣтка отъ правителството. Да върваме ли, че правителство и оппозиция еднакво ще се възвисятъ надъ своитъ тѣсно партийни страсти и интереси, за да построятъ моста на обединението? Намъ е позволено да се съмнѣваме, като имаме прѣдъ видъ царящата партийна непримиримостъ. И на бъдещето на България ние сме длъжни да гледаме съ голѣма загриженостъ.

ПОЛОЖЕНИЕТО.

Битката при Варшава, споредъ послѣднитъ депѣши отъ Петроградъ, не изглежда да упражнявърху бъдещето развитие на операциитъ въ Полша такова влияние, както се мислѣше въ първия моментъ. Явно е че боя е билъ горѣщъ, че на много пѣти положението на рускитъ колонни борѣщи се на лѣвѣ и брѣгъ на Висла е било

„невъзможно“ — споредъ самия изразъ на руското командование — по неукротимия куражъ на сибирскитъ полкове е спасило положението, като сполучило на края да отбѣсне германската атака.

Касае се тѣмъ за едно сражение, като което могатъ да станатъ още много въ течението на тази война. Да не прѣувѣличаваме, проче, нищо. Австрийцитъ, които се сражаватъ на югъ отъ Шпешимпелъ напредватъ твърдѣ бавно по причина на грамаднитъ позиции заети отъ неприятеля.

Въ областта Медика — Самборъ и югъ на войната става крѣпостта, както въ Франция по линията на Еснѣ.

Интервюиранъ отъ единъ маджарск журналистъ, генералъ Боровичъ, отъ австро-унгарския генераленъ штабъ, е издалъ слѣдната декларация:

„Модерната война е станала цѣла техническа задача и сраженията могатъ да траятъ петъ, шестъ, недѣли и даже повече. Ако руситъ имаха като нашата пѣхота, тѣ биха биле днесъ въ Виена, а ако ние имаме като тѣхната артилерия, нѣ бихме биле въ Киевъ. Въ началото ний воювахме единъ сръщу трима. Днесъ ний сме единъ сръщу двама. Най-послѣ, когато отношението стане единъ сръщу единъ, тогава работата ще се рѣши. Но тѣри сѣмъ пакъ търпѣние. Това може да стане въ шестъ недѣли а може и въ шестъ мѣсеци. Ако избиемъ днесъ хиляди руси, утрѣ петстотинъ и повече ще ги замѣстятъ.“

Разбира се, че австрийския генералъ прѣдвизидъ пълната катастрофа за руситъ.

За сега радостта въ Виена е голѣма, поради реокупацията на Буковина отъ австрийскитъ войски.

По франко-англо-германския фронтъ, всичкитъ ожесточени сражения ставатъ все на сѣверъ, къмъ морето където белгийската войска участвува съ куражъ заслужающъ удивление. Даже самъ лордъ Китченеръ го признава.

Слухътъ за реокупиранието на Остенде отъ съюзницитъ не се потвърждава, тѣй като сраженията ставатъ на западъ къмъ Дункеркъ и Нюпортъ. Многобройни фрѣнск

сили сж струпани по линията Дункерк — Булонь, където германците ще употребят голъми усилия за да станатъ господари на северния френски брѣгъ.

Отиването на адмиралъ Тирпицъ, шефъ на германската marina, въ Анверсъ показва, че германците взематъ мѣрки за да направятъ отъ тоя градъ база за бѣдъжитѣ си операции по Канала Ламаншъ.

Отъ Лондонъ извѣставатъ, че единъ Цепелинъ, прѣслѣдванъ отъ единъ английски торпильоръ, е прѣхвъркналъ надъ Харуичъ, за да се освѣдоми точно за мѣстонахождението на английската флота. Споредъ германски свѣдения, този Цепелинъ се завърналъ благополучно.

Вѣстникътъ въ Копенхагенъ публикуватъ войнишки писма, отъ които се вижда, че англичанитѣ укрѣпватъ усилено Лондонъ.

Повѣдението на Турция, продължава да бѣде загадъчно и да безпокои английската дипломация, по въпроса за германския екипажъ въ турската флота, портата отговорила рѣзко, че това е чисто вътрѣшна работа, въ която не могатъ да ѝ се мѣсятъ.

Борсовата Газета отъ Петроградъ съобщава, че Енверъ паша, чийто чувства сж добръ извѣстни, е билъ назначенъ за главнокомандующъ на сухопътнитѣ и морски сили на Турция.

Единъ сюрпризъ е за очакване наскоро отъ турска страна.

РАЗНИ.

Бѣднитѣ оираци. Единъ селски свѣщеникъ се качваше въ единъ вагонъ и се настани срѣщу единъ търговски агентъ.

— Господинъ свѣщеникъ, му каза този послѣдния съ единъ тонъ лукаво доброже-

лателенъ, вий безъ съмнение знаете голъмата новина?

И той повдигаше гласа си съ важность, като подмигваше съ очи на сжсѣда си.

— Не господине, днесъ не съмъ челъ вѣстникъ, трѣбваше да трѣгна много ранотая сутринъ и...

— Какъ! вие не знаете? Но не се говори друго освѣнъ това!...

— Господине, абсолютно нищо не зная отъ това, което имате да кажете.

— Е добръ! азъ съмъ взхитенъ да ви кажа: това е, че дявола умрѣлъ.

— Наистина ли? възрази свѣщеника съ единъ дълбоко трогнатъ изгледъ.

Е, добръ! Господине, азъ винаги съмъ съжелявалъ сирацитѣ: благоволете да приемете тѣзи десетъ стотинки.

Агента унемъ отъ срамъ!... Всички прихнаха да се смѣятъ.

Никога не сж малки.

Прѣзъ врѣме на манифестациитѣ противъ Thalamas, оскървителя на Жана Д'Аркъ, двѣ дѣца на дванадесетъ и четиринадесетъ години, сиюове на господинъ Camill Bellaigue бѣха смъртени отъ единъ полицейски комисаръ:

— Вий сте много малки за да прѣзирате Thalamas.

На което дѣцата отговори:

Никога не е малкъ човѣкъ за да защитава Франция.

Молитвата. Въ врѣме на похода на Франция, една нощъ, Наполеонъ забѣлвза свѣтлина въ лагера, той побѣрза да изпрати единъ офицеринъ къмъ могилата отъ където идѣше свѣтлината.

Проведения се завърна и каза:

„Сирѣ, това е Drouot, който се моли!“ Съ молитвата, Drouot подкрѣпяше силитѣ си, на другия денъ той се биеше като лъвъ, и на Наполеона който го поздравляваше, той отговори:

— Сирѣ, азъ не се стра-

хувамъ ни отъ смъртта, ни отъ бѣдността, азъ не се страхувамъ осѣнъ отъ Бога; ето всичката ми сила.

Много знающъ. Единъ шотландски чифликчия, който не знаеше ни да чете ни да пише, но който имаше малко спестени пари поиска да даде едно образование на сина си и го прати въ единъ пансионъ въ сжсѣдния градъ. Слѣдъ като прѣкара тамъ двѣ години, пансионера се върна при родителитѣ си въ момента когато баща му и майка сѣдеха да се хранятъ прѣдъ една чиния съ месо и една чиния съ зеленчукъ.

Слѣдъ обичайнитѣ поздравления, чифликчията казваше на сина си, до като майката приготвяше единъ трети приборъ:

— Е добръ, синко, добръ ли използва ти врѣмето си тамъ? Станалинъ ли си достатъчно знающъ?

— О! да тате, отговори ученика съ самонадѣйность.

— Знаешъ ли да смѣташъ? това е най-важното.

— Азъ бѣхъ първия по аритметика, отговори младежа, и азъ мога да ви дамъ доказателство, че азъ мога да правя смѣтки, каквито вий самъ не можете направя.

— Азъ не казвамъ, че не можешъ, но хайде да видимъ доказателството за твоето знание.

— Ето, колко чинии имамислите на масата?

— Двѣ, отговори бащата, една чиния съ овнешко и една съ картофи.

— Е добръ, вий се лжете, има три чинии върху вашата маса.

— Напримѣръ; азъ съмъ много любопитенъ да узная вашитѣ разсѣждения за тази смѣтка.

— Нищо не е по-лесно: чиния съ овнешко, това прави едно, чиния съ картофи, това прави двѣ. Азъ събирамъ и казвамъ: едно и двѣ правятъ три.

— Това е точно, каза чифликчията: затова, майка ти и азъ, ний ще изведемъ и двѣтѣ ястия, и ще изедешъ третото.

Казватъ, че сина се съгласи отъ тогава, че не може да смѣта повече отъ баща си.

Положението на военнитѣ театри отъ 3 до 9 октомври 1914 г.

1. На западния воененъ театръ. На френско-белгийската граница се водятъ отъ нѣколко дни ожесточени сражения, но не рѣшающа. Германскитѣ войски, отъ Анверсъ слѣдъ като окупираха градоветѣ Бружъ и Остенде заеха линията Нюпортъ — Дизмюнденъ, гдѣто сега се сражаватъ. Тукъ освѣнъ отстъпающитѣ белг. войски, изглежда че има и ново дебаркирани английски войски и подържани отъ морето отъ англ. флота, като искатъ по всѣки начинъ да запазятъ канала.

Въ околността на г. Лилъ, съединенитѣ англо-френски войски прѣдприеха нѣколко атаки, които бѣха отблъснати отъ германцитѣ и послѣднитѣ настѣпиха, като, по съобщението отъ главн. квартира, сж плѣнили 2000 английски войници и нѣколко картечници и настѣпленieto имъ побѣдоносно продължава.

На останалата частъ на фронта има частични сражения но безъ значение, безъ измѣнение на положението. французскитѣ атаки на германскитѣ позиции при Сентъ Михелъ и Тиокуръ бѣха отблъснати. По частни свѣдения се установява, че германска обсадна артилерия е почнала обстрѣлването на крепостта Белфоръ.

2. На източн. воененъ театръ. По цѣлото продължение на фронта отъ Карпатитѣ до Варшава се водятъ ожесточени сражения.

Германо-австрийското настѣпление продължава успѣшно. На южното крило австрийскитѣ войски стигнаха на линията Самборъ — Стрини. Други колони напредватъ прѣзъ Карпатитѣ. Сраженията прѣдъ Пшемисълъ, както и на рѣката Санъ се развиватъ въ полза на австрийцитѣ, които отблъснаха нѣколко неприятелски атаки и плѣниха много военни материали и взеха множество плѣнници.

На р. Висла, на линията Ивангородъ — Варшава се водятъ най-ожесточени сражения, които до сега не сж дали рѣшающъ резултатъ. По официално обаче съобщение отъ Петроградъ, руситѣ сж имали значителни успѣхи при Варшава и сж отблъснали герман. корпуси, но това не е още потвърдено.

По послѣднитѣ свѣдения, изглежда, че руситѣ сж принесли голѣми части въ Польша и считатъ тоя театръ за рѣшающъ и полагатъ всички старания да спрѣтъ германското настѣпление.

Въ Буковина, австрийцитѣ съ помощта на германцитѣ сполучиха да изгонятъ неприятеля задъ граница. Столицата на Буковина, Черновци, който бѣ 50 дни подъ руско управление, на 8 т. м. бѣ наново завзетъ отъ австрийцитѣ. — Очевидно е, че Буковина има малко значение за исхода на войната, но все таки, при днешното положение, австро-германскитѣ войски заплашватъ отчасти тилътъ на рускитѣ.

ПЕЧАТНИЦАТА „КЪНЧО НИКОЛОВЪ“ изработва всѣкакви видове печати: пиринчени и каучукови; намиратъ се готови всѣкакви търговски тефтери.

Аппе Вѣмас.

Търговецътъ на дини

Слънцето се скриваше банно въ вълнитѣ на Тихий океанъ, като хвърляше върху хълма и върху малкия градецъ Chorillos блѣди лъчи; вълнитѣ замираха съ единъ много тихъ шумъ къмъ брѣга тогава пустъ; навсѣмъ бѣше тихо; обикновеното оживление на кокетния Chorillos се концентрираше въ вилитѣ, които се освѣтляваха една по една... И при все това, ако нѣкой се спрѣше тая вечеръ на балюстрата на терасата щѣше да види едно зрѣлище, способно да вдъхнови единъ поетъ: терасата бѣше издигната на една значителна височина, които позволяваше на погледа да обгърне цѣлия хоризонтъ; но въ този часъ нѣмаше никой да мечтае върху терасата; само единъ старъ търговецъ на илпеши, послѣдванъ отъ едно магаре матоварено съ

двѣ тежки торби, минаваше кей като викаше съ свои дрезгавъ гласъ който се губѣше въ бучението на вълнитѣ:

— Дини! дини!

Това бѣше единъ негръ, на когото лицето бѣше закрито отъ една широка сламена шапка. Той бѣше облеченъ съ единъ кестенев панталонъ и съ една жилетка отъ сжщия цвѣтъ, закопчена върху една съвсемъ бѣла риза. Този негръ трѣбваше да е съ доста напреднала възраст, защото въ неговата черна коса ве забѣлваше тукъ тамъ бѣли були знакъ за голѣма старость въ тѣхната раса.

Достигналъ до края на склона, храбрятъ човѣкъ се спрѣ, и слѣдъ като разходи погледа си на около.

— А! Мой старий капитане, прошепна той, като даде на ма-

гарето си единъ приятелски ударъ, ний днесъ не сме щастливи.

Животното размърда голѣмитѣ си уши, като, че разбра своя господаръ.

— Вече е късно подвзе послѣдния слѣдъ една малка пауза, трѣбваше да се връщаме.

Тъмнината наистина бърже настѣпваше: морето прие мѣше единъ сивъ цвѣтъ, хоризонта едва се забѣлваше, и долу върху хълма, краищата на кръста който се издигаше на върха се рисуваха и се губеха въ неопрѣдѣлени блѣсъкъ на небето.

— Дини! Дини!

Единъ послѣдненъ пътъ се провикна търговецъ; послѣ подхвана пътя си съ една тежка стѣпка по-вече отъ умора отъ колкото като отъ старостта... Сега той минаваше улцата на Lima, вилитѣ бѣха великолѣпно освѣтени, защото частъ за вечеря приближаваше; но стареца млчеше и си навеждаше уморено главата; азвезднажъ той чу единъ ясенъ гласъ да му вика.

— Добъръ денъ господинъ Лорензо!

— Добъръ денъ, Инакио, отговори търговецъ, като забѣлваше близо при него единъ малкъ негръ съ будна физиономия. Е добъръ денъ, Марселина продължи той, като се обръщаше този пътъ къмъ майката на Инакио, която се приближаваше. Тази послѣдната му отговори на поздрава, и до като дѣтето се приближаваше до капитана разговора се захвана между стареца и младата жена.

— Иматѣ ли добра продажба днесъ? го запита Марселина съ доброжелателность.

Лорензо направи единъ умеренъ жестъ.

— Азъ нищо не продадохъ... Не ме чуватъ по вече... азъ съмъ още здравъ каза той, като показваше ръцѣтъ си, но гласа ми вече не държи и тогава азъ губя клиентелата си... И при това подвзе той, като взема една деня отъ торбата на капитана,

тѣ сж съвсѣмъ хладни. Дръжъ момче, кусай отъ нея.

И той подаде на Инакио едно хубаво розово парче, по което имаше черни сѣмки.

Имаше близо трийсетъ години отъ какъ Лорензо продаваше дини въ Chorillos, и многобройнитѣ жители отъ Lima, които идваха да прѣкарватъ ваканцитѣ на брѣга на морето, знаеха да отбѣняватъ неговата търговия; но стареца върно каза, че гласа му почна да отслабва отъ денъ на денъ, и сега, когато минаваше по терасата, или по нѣкоя улица, никой не го чуваше.

Марселина бѣше една храбра жена, тя съчувствува една мина на мжката на стареца, послѣ повика сина си и се отдалечи, когато Лорензо се отправи къмъ противната страна на града. Инакио послѣдваше майка си. Това бѣше едно любезно момче на около 10 години; неговото малко черно лице издаваше извѣстна грация, и неговитѣ очи имаха едно изражение на неяс-

Общата война.

Нови руски побѣди.

Петроградъ, 12 окт. Главния генераленъ щабъ съ дава отъ 10 и 11 т. м. съобщава: Рускитѣ войски прѣстъдвайки германцитѣ нанесоха на ариергарднитѣ нѣмъ войски голѣми поражения, като се опитваха да се задържатъ на позиции по течението на рѣкитѣ Равна, Скерневка и Руска.

Ловичъ, Скерневичъ и Равна сж прѣвзети съ атака на нокъ.

Австрийцитѣ въ отстъплението си съ германцитѣ поижтя къмъ Радомъ, като получили подкрѣпление и подзавувайки се отъ гористата мѣстность, показватъ голѣмъ отпоръ на нашето настѣпление, което върви успѣшно. Сражението въ тая мѣстность взе голѣмъ размѣръ. Взехме много плѣнници, картечници и орждия.

При Бордзанъ и югъ отъ Пшемисль продължаватъ ожесточени сражения.

Австрийски опитъ да обходи лѣвото ни крило, на югъ отъ Пшемисль не успѣ; австрийцитѣ прѣтърпяха голѣми загуби.

Една австр. колона идяща отъ Карпатитѣ къмъ гр. Долина, биде разбита и разсипана.

Италия ще окупира Албания.

Римъ, 12 октомври. Спорѣдъ италианскитѣ вѣстници, великитѣ сили били съгласни на дебаркиране италиански войски въ Албания. Това да въдвори реда въ новата адриатическа държава и да закрѣпи рѣшението на Лондонската конференция.

Значението на Валона за Италия.

Римъ, 12 октомври. Едно видно италианско политическо лице, запитано върху евентуалното окупиране на Валона отъ италианцитѣ, отговори: „Валона трѣбва да бжде считана отъ насъ, като Гибралтаръ на адриатич. море, за участъта на която Италия не може да се не интересува винаги. Сегашнитѣ развивания на войната могатъ да принудятъ Италия, да вземе крайно необходимитѣ мѣрки, но тѣзи мѣрки ще бждатъ свършено други отъ тѣи нарѣчената „Албанска експедиция“, ще бжде прочее едно флотско дѣйствиe съ дебаркиране, но не въ такава смисълъ, щото при сегашнитѣ обстоятелства да прѣдизвика тѣи нарѣченото отъ насъ „безполезно и опасно разсипване на силитѣ ни.“

Бомбардирането на Катаро продължава.

Римъ, 12 окт. Денонощно продължава бомбардирането на Катаро, но мѣглата прѣчи на правилната стрѣлба.

Намѣсването на Португалия въ войната.

РИМЪ, 12 окт. Съобщаватъ телеграфически отъ Лисабона, че министерския съветъ е одобрилъ мобилизационния планъ на португалската войска, която къмъ сръдната на м. Декември да вземе активно участие. Много офицери сж замислени за Лондонъ за да се разбератъ съ Главния генераленъ щабъ Генералъ Рейно ще командува една експеди-

ция съ об орждия, четири полка тѣхота, две бригади кавалерия и една резерва отъ 4000 души.

Възможно е свикването на събранията за да се прочете официалната покана на Англия къмъ Португалия.

Официално австрийско съобщение.

Виена, 13 октомври. На сѣверо-источния театръ на военнитѣ дѣйствиа, нашитѣ войски и значителни германски сили се намиратъ на единъ почти непрѣкъснатъ фронтъ, който се простира отъ источнитѣ карпати прѣзъ Старисамборъ, мѣстността на истокъ отъ лицето на Пшемисль южното тѣчение на Санъ и мѣстността край Висла, принадлежаща на Польша до околността на Пюкцъ, като се сражаватъ съ главнитѣ руски сили, които сж донесли и своитѣ каваски, сибирски и туркестански войски. Нашето настѣпление къмъ Карпатитѣ отвлѣче значителни руски сили. Въ централна Галиция, гдѣто и двата противника заематъ укрѣпени позиции се води генерално сражение.

На юго-истокъ отъ Пшемисль по р. Санъ имаме и миналитѣ дни успѣхи.

Въ руска Польша, на боевата линия и отъ двѣтѣ страни се сражаватъ голѣми сили, на юго-истокъ отъ Висла — Ивангородъ — Варшава.

Последенъ часъ.

ПИШЪ 13 окт. Б. Т. А. Пресбюро съобщава: на 11 октомври слѣдъ спленъ артилерийски и пѣхотенъ бой, неприятеля се опита да атакува нашитѣ войски при Радча и Парашникъ но биде отблъснатъ.

Сражения между албанци и епироти.

Атина, 13 октом. Б. Т. А. Въ станалитѣ напоследѣкъ сражения между албанцитѣ и епиротитѣ при Скополе падна убитъ началника на епиротитѣ Триполиадисъ.

Сраженията при канала Изеръ.

Берлинъ, 13 октом. Б. Т. А. Общата главна квартира съобщава: на западъ отъ канала Изеръ до Нюпортъ който градъ се намира още въ неприятелски рѣцъ, нашитѣ войски нападнаха неприятеля който упорито се защищаваше. Английската ескадра която ни обстрѣлваше отъ къмъ морето биде заставена да замлъкне. На 12 октом. ескадрата не се показа вече. Сражението при Иперцъ остана перѣшено. На югозападъ отъ Лилъ нашитѣ войски напредватъ. На сѣверъ отъ Арасъ, една силна атака на французитѣ пропадна и тѣ се оттеглиха съ голѣми загуби. На источния воененъ театръ нашитѣ настѣпления къмъ Августовъ вървятъ успѣшно.

Награденъ германски офицеръ.

Берлинъ 13 октом. Б. Т. А. Каизеръ Вилхелмъ награди коменданта на подводната лодка „U9“, Ведингенъ съ ордена „Pour la merite“.

Боеветъ на Пруския фронтъ.

Петроградъ 13 окт. Б. Т. А. Комюнике на главния генераленъ щабъ. Боеветъ по пѣтя между Свѣтлоостъ и Радомъ взеха характеръ на сражение. На 11 октомври на сѣверъ отъ Рава нѣ имаме боеве „на нокъ“ които се свършиха успѣшно. При с. Казимиръ плѣнихме 2 германски батареи. На подесра-

женнето погребавме 500 германски войници и офицери. Въ Галиция, енергичното съпротивление на австрийцитѣ отслабва. Нашитѣ войски напредватъ на югъ отъ Стари Шамборъ, и отнеха отъ неприятеля 20 орждия и много ракли. Всички опити на германцитѣ да подкачатъ отново настѣплението бидоха отблъснати.

Австрийски трофеи.

Виена, 13 октом. Б. Т. А. Официална. Въ сраженията при Ивангородъ нѣ взехме 10,000 плѣнници, 19 картечници. При Ярославъ единъ руски полковникъ заедно съ 200 д. войници се прѣдадоха на нашитѣ войски. При Залуче, неприятелътъ е отблъснатъ. На югъ отъ с. Пясична, на ю.и. отъ Надворисъ въ общото положение нѣма промѣна.

Хроника.

Днесъ по случай двѣгодишнината отъ геройската смъртъ на **АНТОНЪ А. ПѢЧЕВЪ**, въ църквата „Успѣние Прѣсвѣтия Богородици“ се отслужи панахида за упокоение душата му.

Къмъ читателитѣ.

Вѣстника ни почна да се пуца въ продажба въ 5 часа слѣдъ обѣдъ и съдържа последния слѣдобѣденъ бюлетинъ на Б. Т. Агенция.

Пристигналъ е вече въ града ни г-нъ Ст. Ив. Милленковъ извѣстиятъ комикъ-хуморестикъ и снощи за прѣвъ пѣтъ даде своя дебютъ въ театръ „Коста Ранковъ“. Прѣзъ тия нѣколко дни въ които той ще продължава да играе, варненската публика ще има удоволствието да се наслаждава на хубавата му игра и да прѣкара нѣколко весели часа. Вънъ отъ това ще се прѣдстави картина „Змийта-жена или сръдцата на мжжѣтъ“, драма въ 4 части и **Нимъ Винтеръ** въ слѣдитѣ на „Джюкондата“ дедективна драма въ 2 части.

Първия класъ отъ XVI класна лотария, който трѣбваше да се тегли на 15 т. м. се отлага за 15 ян. 1915 г.

По случай празника „Св. Петка“ Негово Високопрѣвосвѣщенство Митрополитъ Симеонъ, лично води църковната служба въ село Авренъ.

Четете утрѣ в. Варн. Дневникъ.

казана доброта. Въ природа той бѣше говорливъ и дяволитъ, тази вечеръ той вървеше мълчаливо, като че нѣкаква важна мисль занимаваше има му.

— Мамо каза, той въ момента когато влиаха въ тѣхната малка кѣща, мамо господинъ Лорензо бѣше печаленъ.

— Да това е твърдѣ естествено; за нещастие ние не можемъ да му помогнемъ.

Но Инакио не бѣше удовлетворенъ: той имаше добро сръдце и искаше да облекчи, всичитѣ мизерни, които сръщаше на пѣтя си. Цѣлата вечеръ той остана замисленъ, но на другия денъ той поднови обикновения си животъ, и при всячко, че майка му се занимаваше съ домакинство той и скачеше на врата й шепнеше думи размѣсени съ ълувки. Това бѣше, безсмысленно едно нѣщо твърдѣ необходимо за него, защото когато майка му му каза „Прави каквото искашъ“ той подскокна послѣ излъче много радостенъ.

Нѣколко часа послѣ, когато стария търговецъ прѣмина улицата Lima съгледа Инакио, който го прицѣкаваше подпрянъ до една стѣна.

— Е, Лорензо, му извика дѣтето като го види, азъ ви чакахъ!

— Какво искашъ ти момче? ти намѣри моитѣ дини хубави нали?

Дѣтето направи отрицателенъ знакъ.

— Не е това...

Послѣ отведнѣжъ, цѣлъ засраменъ;

— Азъ искахъ... азъ желаяхъ... кажете, че сте съгласни господинъ Лорензо?

— Но азъ нищо не разбирамъ...

— Ето, каза Инакио, като говореше много бързо, за да не се спре, вий вчера казахте, че гласа ви е вече отслабналъ... Ако вий искате, азъ ще дойда съ васъ; азъ викамъ много силно, мама сжщо казва, че азъ викамъ много силно; слушайте!...

— Дини, Дини!

Инакио имаше право неговия звънявъ гласъ отиваше на далечъ, току що той извика когато единъ прозорецъ се отвори и едно младо момиче си подаде главата.

Лорензо бѣше развълнуванъ.

— Не каза той, азъ немога да приема.

— О! да, да! вий ще ми причините голѣма мъжа, освѣтъ това мама ми позволи и послѣ вий ще видите, каква хубава работа ще направите!

Прѣдложението бѣше съблазнително за стареца; долу, прѣзъ полуотворения прозорецъ, младото момиче ги викаше да се приближатъ; двѣ дѣца бѣха излѣзли върху верандата на съседната кѣща и ги викаха съ знакъ.

— Азъ ще ти давамъ всѣка вечеръ по 25 ст. Инакио се исправи.

— Не, каза той, не ще бжде така.

— Храбро малко сръдце! прошепна стареца, азъ приемамъ, Богъ вижда, че единъ, азъ ще

мога на свой редъ да ти услужа.

Послѣ съ, едно бързо движение, той взема Инакио и го туря върху магарето, мѣжду двѣтѣ торби съ дини.

— Браво! каза дѣтето, като си папаше ржѣтъ, азъ съмъ много добръ настаненъ, хайде, хопъ, хопъ, капитанъ! Ний ще прѣкараме единъ чудесенъ денъ.

Инакио не се лѣжеше, на всѣкъ из тѣхния пѣтъ ги викаха.

— Я гледай викаха тѣ, господинъ Лорензо се завърналъ; не го чуваха отъ нѣколко време, той бѣше боленъ навѣрно, и безъ съмнѣние за това е ангажиралъ тоя малкъ негъръ за да му помага.

Тѣ купуваха съблазненитѣ отъ миризмата на илпешитѣ, може би и отъ милата физиономия на Инакио и паритѣ валиха въ лисията на търговеца.

Това трая така цѣлия сезонъ.

Слѣдва.

ВЪ РИЕНИЯ МАГАЗИНЪ

на
АНДОНЪ ВЕЛЕВЪ (Талпаджията)

ул. „Солунска“ до I пол. участък.
(Балтъкъ-пазаръ)

Се намиратъ винаги:

Прѣсень едрозърнестъ черъ хайверъ,

прѣсень и прѣсепосодни скумрии и всички видове морски риби, а също и разни консервирани пушени ликурнии (кефали) и др.

Голѣмъ складъ за продажба на едро и дребно: ябълки, орѣхи, чесънъ, лукъ и други при най-изгодно цѣни. 20—100

ЯНИ М. ЗАРОКОСТА

ВАРНА.

Фабрика за конякъ и разни спиртни питиета
Основана въ 1878 год.

Депозитъ на всякакви спиртни питиета, фини и др., рани ракии, прочутата екстра мастика, разни ликьори, фернетъ, вермутъ, чистъ отъ 90° спиртъ и денатуриранъ и пр.

Постояненъ голѣмъ депозитъ на:

Натурални стари и нови бѣли и черни вина, местни и инострани французки, италиански и проч. и проч.

Продажба на едро и дребно.

Цѣноразписъ се изпраща при първо поискване.

Стоки, винаги първокачествени и цѣни безъ конкуренция.

За телеграми: „Зарокоста.“ 13—180

Съобщение.

Купувамъ реквизиционни разписки на каквито суми и да сж. Споразумение Иванъ Николовъ, улица „Фердинандъ“ № 24

ОБЯВЛЕНИЕ.

Прѣдприятието по чистенето на гр. Варна търси жени за метачки съ 50 лева мѣсечна заплата. Желаящите да се явятъ въ канцеларията на прѣдприятието въ пожарната команда (старата болница.)

ПРОДАЖБА

Продава се даракъ

и чапкало

Малко употребяванъ.

За споразумение

редакцията.

Русское Общество Пароходства и Торговли.

ВРЕМЕННО ПЪТНО РАЗПИСАНИЕ

Лощенско-пасажерска Линия
Одесса-Кюстенджа-Варна-Бургасъ
Цариградъ и обратно.

Пристигане на параходитѣ:

- 1) отъ Одесса и Кюстенджа въ Варна всѣки Вторникъ и Петѣкъ сутринята.
- 2) отъ Цариградъ и Бургасъ въ Варна всѣки Понеделникъ и Петѣкъ 3 часа сл. об.

Тръгване на параходитѣ:

- 1) отъ Варна за Кюстенджа и ОДЕССА всѣки Понеделникъ и Петѣкъ 5 ч. вечерята.
- 2) отъ Варна за Бургасъ и Цариградъ всѣки Вторникъ и Петѣкъ 10 часа сутринята.

Забѣлѣжка: Безъ отговорностъ въ случай на измѣнение по причина на военнитѣ дѣйствия.

Съ настоящето разписание се отменяватъ всѣкиѣ прѣдшши разписания.

Справка и свѣдѣния дава въсвога Агенцията. 5—50
Варна, Октомврий 1914 г. Агентъ: С. Ф. Гиркановъ

Продава се

празно мѣсто 200 кв. м. на Пролетъ Серафимовъ II уч. ул. „Вдинска“ № 14, срещу домътъ на г-нъ Дръ Титевъ (управителъ на Марийската болница). За споразумение редакцията.

Прѣди да направите каквито и да било застраховки, отнесете се до

Христо Ив. Чимшировъ

Агентъ на I-вото Българ. Застрахователно Д-ство
9—50 „БЪЛГАРИЯ“.

9000 кило-
грама
мелнишки ви-
на продавамъ.

Справка редакцията.

Неимовѣрно евтино!

Златарския магазинъ на

Бр. Перикли и Никола Георгиеви.

улица „Прѣславска“ — Варна, телефонъ № 206.

Съобщава, че има голѣмъ складъ отъ пиринчени грамове, контролирани които продава комплектъ отъ 2 К о — 8.50 лева. 14—20

Д-ръ Ив. Теодоровъ

ул. „Линия XV“, № 2.
приема всѣки дѣлнченъ денъ въ домътъ си. Бѣден болни безплатно всѣка сѣбота отъ 2 до 5 ч. слѣдъ обѣдъ. Въ модерно уредения санаториумъ на Д-ръ Теодоровъ се приематъ болни на лѣчение при умѣрени цѣни. На бѣдни болни се прави голѣма отстъпка. Приходящи болни се лежатъ отъ 10 до 12 пр. сб. Санаториумътъ се намира край морето.

Уроци

по френски езикъ
дава студентъ въ
Франция.

Споразумение редакцията.

ХРИСТО Г. ДЕНЕВЪ

Комисиона, Експедиция и
Прѣдставителство.

гр. ВАРНА.

За телеграми: ДЕНЕВЪ — ВАРНА.

Посрѣдническо бюро

Почитаеми г-да,

Нуждающитѣ се да купятъ или наематъ къщи, магазини, лозя и др. моля да се отнесатъ до моето бюро.

Съ почитание:

ЯНИ С. КИРЯКОВЪ

Хотелъ „Поселаръ“.